

Preekoutline: Openbaring 21:1-8 | Fabio Silva

Predikant: Fabio Silva

Schriftlezing: Openbaring 21:1-8

Thema: No more sea

Preek: <https://refbapemmeloord.nl/preken/no-more-sea/>

Introductie

Aanleiding: eerste verjaardag van de gemeente

- Prediker was een jaar eerder aanwezig bij de institutie van de gemeente; nu viert hij de eerste verjaardag mee.
- Vrijdag en zaterdag doorgebracht met mannen van de gemeente: studie van de kerkgeschiedenis als illustratie van Gods trouw.
- Centrale les: de Heer beloofde Zijn kerk te bouwen en de poorten van de hel zullen haar niet overwinnen; 2000 jaar lang doet Hij dat en Hij zal doorgaan totdat alle beloften vervuld zijn.

Inleiding op de tekst: Openbaring 21:1-8

- Johannes ontvangt een beeldenis van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde: het einde van dit tijdperk en het begin van wat komen zal.
- Vers 1 bevat een zin die vreemd in de oren klinkt: 'de zee was er niet meer' (Openbaring 21:1).
- Voor een 21e-eeuwse vakantieganger is de zee een plek van rust, vrede en vreugde; het ontbreken ervan klinkt als verlies.
- Johannes was echter geen vakantieganger maar een oude apostel in ballingschap op Patmos, omringd door de Egeïsche zee. De zee hield hem weg van de mensen die hij liefhad; de golven waren als de spijlen van zijn gevangenis.
- Johannes kende zijn Bijbel: van Genesis tot Maleachi wordt de zee geassocieerd met opstand, chaos, rebellie en Gods oordeel over zondaars.
- Voorbeelden: de vloed in de tijd van Noach; Jona die wegvluchtte naar de zee; de beesten in Daniëls visie die uit de zee opkomen; de myrtelboom in Zacharia's visie omringd door de oceaan (het kleine volk van God omgeven door vijanden, maar de Heer was bij hen); het beest in Openbaring 13 dat uit de zee opstijgt (Openbaring 13).
- Conclusie: 'de zee was er niet meer' is geen aardrijkskundige mededeling maar een theologische belofte: alles wat de zee vertegenwoordigt, chaos, wanorde, rebellie, zonde, kwaadaardigheid, wordt weggenomen.

Doel en indeling van de preek

- Doel: de gemeente bevindelijk laten uitzien naar de nieuwe schepping.
- Kanttekening: 'Iemand die te hemels georiënteerd is om van nut te zijn op aarde, dat is een leugen. Er zijn mensen die te aards georiënteerd zijn om van enig nut te zijn in de hemel. Maar er bestaat niet zoiets als te hemels georiënteerd.'
- Drie punten: (1) Wat de zee vertegenwoordigt; (2) De Heer Die heerst over de zee; (3) De nieuwe wereld aan de andere zijde van de zee.

Punt 1: Wat de zee vertegenwoordigt

De zee als beeld van chaos en gebrek aan controle

- Bij de schepping was de wereld vormeloos en leeg, duisternis over de zee; God spreekt, vult de leegte, brengt licht en stelt grenzen (Genesis 1).
- De watervloed wordt een beeld van wat donker, onstabiel en onbeheersbaar is.
- Wij hebben geen controle: niet over ons lichaam, niet over de levens van geliefden, niet over de wereld (oorlogen, geruchten van oorlogen, inflatie, belasting).
- Illustratie: de zeiler/kapitein beheerst de wind niet; de zee overkomt hem. Wij zijn niet soeverein.
- De chaos is niet alleen buiten ons maar ook binnen ons: Jesaja spreekt over de goddelozen alsof zij de zee binnenin hen hebben, water dat modder en slijk opwoelt.
- In opstand tegen Jezus woedt er een storm van binnen: 'Misschien zien we er respectabel uit aan de buitenkant, misschien bekleden we ons met religiositeit, met kerkbezoek, met de doop, maar binnen onze harten woedt een rusteloze storm.'
- Dit geldt voor de irreligieuze én voor de uiterlijk religieuze: wie zijn hoop stelt op iets anders dan de genade van God door Jezus Christus, op werken, rust op drijfzand.
- Ook voor de christen: hoewel vergeven en de Geest in ons woont, woedt er nog steeds een strijd tussen de oude en de nieuwe mens; zonde maakt ons bedroefd van binnen én van buiten.

De zee als beeld van scheiding

- De zee scheidt van nature: de Noordzee scheidt Nederland van Engeland; de zee scheidt volken en continenten.
- In het Oude Testament stond de Rode Zee tussen het volk van God en de vrijheid toen zij Egypte verlieten.
- Zonde scheidt ons van God: in de Hof van Eden werd een scheiding aangebracht tussen God en de mensheid; Adam en Eva werden uit de hof gezet (Genesis 3).
- Die kloof is te groot om door ons te overbruggen: goede werken reiken niet ver genoeg, oprechtheid overbrugt haar niet, de wateren van de doop overbruggen haar niet, christelijke ouders overbruggen haar niet.
- Zonde scheidt ons ook van elkaar: man en vrouw, vader en zoon, moeder en dochter, broeder en zuster in Christus. Harde woorden, verbroken beloften, hoogmoed introduceren scheiding.
- De grootste scheiding die zonde introduceert is de dood: toen onze vader en moeder zondigden in Eden, trad de dood de wereld binnen en scheidt ons van geliefden (Genesis 3).
- Openbaring 21 is dan meer dan 'kijk naar de zonnige kant'; het is de belofte dat de dood er niet meer zal zijn, omdat de zee er niet meer is (Openbaring 21:4).

De zee als beeld van lijden en verdriet

- In de zee worden we van de ene naar de andere kant geslingerd.
- De psalmdichter gebruikt de taal van de zee om diep verdriet te beschrijven: 'Watervloed roept tot watervloed, terwijl Uw waterkolken bruisen; al Uw baren en Uw golven zijn over mij heen gegaan' (Psalm 42:8).
- De zee spreekt over het verdriet waarmee we dagelijks te maken hebben.
- Samenvatting van punt 1: God zegt als het ware: 'Ik zie het verdriet, Ik zie de scheiding, Ik zie de zonde, Ik zie de graven, Ik zie het lijden, en Ik breng u naar een wereld waar dat niet meer zal zijn.'

Punt 2: De Heer Die heerst over de zee

De zee is machtig, maar zij is een schepsel

- De zee is machtig, maar zij is nog steeds een schepsel; er is iemand Die machtiger is dan de wateren.
- God zegt in Job: 'Tot hiertoe mag u komen en niet verder; hier zal zich een grens stellen tegen de glorie van uw golven' (Job).
- Er is een Heer Die regeert over de golven.

Illustratie: Jezus stilt de storm op de Zee van Galilea (Marcus)

- Jezus en de discipelen op de Zee van Galilea; een storm steekt op en neemt de controle over de boot over.
- De vissers, ervaren zeelieden, vrezen voor hun leven; zij weten dat dit anders is dan gewone storm.
- Jezus slaapt: 'Hoe heerlijk, nietwaar? De Zoon van God, waarlijk God maar ook waarlijk mens, Hij kent vermoeidheid.'
- De discipelen wekken Hem: 'Meester, bekommert U Zich er niet om dat wij vergaan?' → de vraag die ook wij in ons hart hebben wanneer we in de storm zijn: 'Ziet U het niet? Ziet U niet dat ik wegzink?'
- Jezus staat op, spreekt: 'Zwijg, wees stil.' De wind gaat liggen, de golven stoppen, alles is kalm.
- De Heer van Genesis 1 Die de wereld tot bestaan sprak, spreekt tot de golven en zij herkennen Zijn stem.
- Dit wonder is niet alleen een machtsvertoon; het is Jezus Die Zichzelf openbaart als God.
- Conclusie: 'Uw vrede hangt niet af van de afwezigheid van golven. Uw vrede hangt af van de aanwezigheid van de Heer Jezus Christus. Als Christus in de boot is, zelfs als de storm buiten woedt, dan bent u veilig.'

Maar we hebben meer nodig dan een wonderdoener: de Verlosser

- Als Jezus alleen de storm in Galilea kalmeerde, zouden we nog steeds verloren zijn.
- Ons diepste probleem is niet dat onze omstandigheden aanvoelen als een stormachtige zee; ons diepste probleem is dat we zondaars zijn die oordeel verdienen.
- We hebben een Verlosser nodig, een Redder.
- Daarom daalde de Zoon van God af in de diepste zee: de golven van Gods toorn en oordeel over de zonde rolden over Hem heen.
- Hij Die geen zonde kende, werd tot zonde gemaakt in onze plaats (vergelijk 2 Korintheërs 5).
- Alles werd op Hem gelegd: iedere leugen, iedere blik op wat niet mag, elk verbitterd woord, trots, kilheid, alles, verleden, heden en toekomst.
- Hij ondervond de scheiding van de zonde: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Psalm 22 / Mattheüs 27) → zodat zij die op Hem vertrouwen nooit verlaten zouden worden door God.
- Hij ondervond het verdriet, het lijden, de pijn, de schaamte, de smaad, in onze plaats; Hij werd afgesneden zodat wij nabij gebracht konden worden.
- Aan het kruis dronk Hij de beker van Gods toorn volledig leeg: 'De golven van Gods toorn spoelden over Hem heen, volledig, volkomen, zodat degenen die in Hem zijn niet eens een tijdelijk spatje van Gods toorn ondervinden.'
- God ziet de zonde niet over het hoofd; Hij rekent er volledig mee af.

De opstanding: het begin van de nieuwe schepping

- Op de derde dag stond Jezus op uit de doden.
- De opstanding van de Heer Jezus Christus is het begin van de nieuwe schepping.
- De tweede, de laatste Adam stond op uit de dood; hij ging door de wateren van het oordeel heen en kwam aan de andere kant uit, hij stond in overwinning op uit het graf.
- Paulus: Hij is de eerstelingen van de opstanding; zoals Hij opstond, zullen degenen die in Hem zijn ook opstaan.
- Hij deed de zee van oordeel weg; er is een nieuwe en levende weg (Hebreeën).
- Illustratie: zoals de Israëlieten door de Rode Zee gingen die God opende, zo gaan wij door de zee die Christus opende door de prijs die Hij betaalde aan het kruis.
- De doop verbeeldt dit: Dirk-Jan en Bertine gingen vorig jaar het doopbad in, onder water en weer op; een visuele weergave van wat de Heer met hen deed toen Hij hen redde.

Toepassing: meet Gods liefde aan het kruis, niet aan de omstandigheden

- 'Meet Gods liefde niet af aan of de zee kalm is of in storm in uw leven. Meet Gods liefde af aan datgene wat Jezus Christus deed aan het kruis voor u.'
- Meet Gods liefde niet af aan of je leven gaat zoals je gepland had; meet het aan het evangelie dat u gered heeft en dat u de nieuwe hemel en de nieuwe aarde belooft.
- Waarschuwing aan hen die buiten Christus zijn: deze belofte is niet voor u. U kunt de zee niet oversteken; goede werken houden u niet boven water, goed gedrag brengt u niet naar de overkant, beloften en excuses aan God dragen u niet maar trekken u naar beneden.
- 'Uw enige hoop, uw enige veilige plek is in de boot, in Christus. Christus alleen is in staat u bij God te brengen.'

Punt 3: De nieuwe wereld aan de andere zijde van de zee

Een fysieke, lichamelijke hoop

- Johannes ziet iets wat fysiek en werkelijk is (Openbaring 21:1-2).
- Onze hoop is niet een soort geestelijke, lichaamloze ervaring; onze hoop is dat de Heer onze lichamen zal opwekken op de laatste dag.
- God zal het werk van Zijn handen niet verlaten; wij zullen in de aanwezigheid van God zijn en Zijn aangezicht zien.
- In de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zal geen zonde meer zijn.

Geen zonde meer: de strijd is voorbij

- Geen verleiding meer, geen hoogmoed meer, geen lust meer.
- Prediker richt zich in het bijzonder tot de mannen over de strijd met lust: 'We weten hoe we daarmee worstelen.'
- Geen koudheid meer in het gebed.
- Voor hen die zichzelf zijn gaan haten vanwege de zonde die nog in hen is, die de strijd tegen de oude mens haten: 'De belofte voor u is dat de strijd tot een einde komt. Eén dag zal de trompet klinken en de strijd zal voorbij zijn.'
- 'Haat u de zonde dan niet die nog steeds aan u kleeft? De zonde die de Redder aan het kruis nagelde? Hij is gestorven om u smetteloos te stellen voor Hem, en nog steeds is er zoveel zonde in onze sterfelijke lichamen.' Zoals Paulus zei: 'O verdorven mens die ik ben' (Romeinen 7).

- Er zal een dag zijn waarop uw verlangens, neigingen en genegenheden van het hart volkomen in lijn zullen zijn met de wil van God; u zult niet langer heen en weer getrokken worden. Er zal geen zee meer zijn.

Geen scheiding meer: Gods aanwezigheid en gemeenschap van heiligen

- Vers 3: 'Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn' (Openbaring 21:3).
- 'De grootste vreugde van de hemel is niet dat we in een vrolijkheid-tot-in-eeuwigheid-plaats wonen, al zal dat ook zo zijn. De diepste vreugde van de hemel is de aanwezigheid van God. Hemel zonder God is geen hemel; de aanwezigheid van God is wat de hemel tot hemel maakt.'
- We zullen God niet langer aanschouwen met de ogen van het geloof maar met de ogen van het vlees.
- Omdat we volledig verzoend zijn met God en in Zijn aanwezigheid zijn, zal ook de gemeenschap van de heiligen volledig en volmaakt zijn.
- Geen zonde meer tussen broeder en zuster, geen koude schouders, geen afstand.
- 'Voor het eerst in de geschiedenis zal het hele volk van God in volledige gemeenschap met elkaar zijn.'
- In de hemel staan we niet meer aan de zijde van een graf maar schouder aan schouder met al onze broeders en zusters.
- Alle scheiding wordt weggedaan omdat er geen zee meer is.

Geen verdriet en lijden meer

- Vers 4: 'God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal er niet meer zijn, ook geen rouw, jammerklacht of moeite' (Openbaring 21:4).
- Geen diagnose van dodelijke ziekten meer, geen pijn en lijden meer.
- Citaat van een broeder: 'De enige tranen die je in de hemel zult hebben zijn de tranen van vreugde: van het zijn in de aanwezigheid van God, van het omarmen van de geliefden van wie je afscheid hebt moeten nemen in dit leven.'
- De dood zal er niet meer zijn; alles wat nu zo definitief en onvermijdelijk lijkt, noemt de Heer 'de dingen van vroeger'.
- Illustratie: zoals volwassenen terugdenken aan hun kindertijd als een ander leven, een andere tijd en plaats, zo zullen we in de hemel terugkijken op dit leven: 'Een vorig leven, een vroegere werkelijkheid, alle pijn voorbij.'

Conclusie en toepassing

Bemoediging voor de gemeente: u bent nog niet thuis

- 'U bent nog niet thuis. Dit is niet echt thuis; thuis is waar we naar op weg zijn. We zijn hier pelgrims.'
- Deze wereld kan goede dingen geven die de Heer in Zijn genade schenkt, maar wat uw hart werkelijk verlangt, kunt u alleen in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde ontvangen; daarom voelt het zo moeilijk.
- 'Wanneer het water stijgt, wanneer de wind waait: de Heer heeft u niet vergeten. De aanwezigheid van golven betekent niet de afwezigheid van Christus.'
- Hij kan u langer in de storm laten dan u zelf zou willen; soms ziet u de kust even niet meer. Maar Hij bestuurt het schip.
- Illustratie: de prediker kwam met de veerpont en zag de kapitein niet, maar zag wel dat de boot ergens naartoe ging. 'Dat is genoeg om niet in paniek te raken. Hetzelfde is waar voor

ons leven: soms zie je de kapitein niet, maar kijk naar de duidelijke tekenen dat de boot gaat.'

- Laat deze belofte u geduldig maken, wetend dat de Heer ermee zal afrekenen.
- Laat deze belofte u heilig maken, wetend dat de Heer gestorven is voor de zonden.
- Laat deze belofte u fijngevoelig maken voor de pijnen van anderen: 'U kent de zeeën niet waar uw broeder doorheen gaat; misschien lijkt het u klein, maar voor hem kan het de grootste storm zijn.'

Ernstige waarschuwing voor hen die buiten Christus zijn

- De belofte van Openbaring 21 is niet voor hen die Christus verwerpen.
- Openbaring 21 bevat ook een ernstige waarschuwing: de tweede dood, de poel van vuur en zwavel (Openbaring 21:8).
- 'Je bent niet in de boot. Wanneer de Heer wederkeert en de zee wegneemt, is het enige wat overblijft een meer, geen meer van water maar een meer dat brandt met vuur.'
- Oproep: 'Verdrink niet in de zee van uw zonde om daarna achter te blijven in de zee van vuur.'
- De Heer Zelf zegt: 'Wie dorst heeft, laat hem bij Mij komen en Ik zal hem geven de bron van het water des levens, vrij, zonder betaling' (Openbaring 21:6).
- Hij zegt niet: 'Word op eigen kracht beter en dan laat Ik u in de boot.' Hij zegt: 'Kom in uw nood, niet met excuses of beloften, maar met uw nood, en Ik zal u vrijelijk geven.'
- 'Hij heeft nooit iemand weggestuurd die tot Hem kwam met nood. Stop jezelf drijvende te houden. Stop te proberen de zee van uw eigen hart tot rust te brengen. Werp uzelf op de Heer Jezus Christus, gekruisigd en opgestaan voor zondaars.'

Discussievragen

1. Uit de preek: De prediker vraagt: 'Bekommert U Zich er niet om dat wij vergaan?' Herken je deze vraag in je eigen hart wanneer je in een storm zit? Hoe helpt het om te weten dat Jezus in de boot is, ook als de storm niet stopt?
2. Uit de preek: De prediker stelt dat uw vrede niet afhangt van de afwezigheid van golven maar van de aanwezigheid van de Heer Jezus Christus. Hoe meet jij in de praktijk Gods liefde: aan je omstandigheden of aan het kruis? Wat maakt dat zo moeilijk?
3. Suggestie: De zee vertegenwoordigt chaos, scheiding en lijden. Welk van deze drie aspecten raakt jou het meest persoonlijk, en waarom geeft de belofte 'de zee was er niet meer' (Openbaring 21:1) juist daarvoor troost?
4. Suggestie: De prediker zegt dat de grootste vreugde van de hemel niet de afwezigheid van pijn is maar de aanwezigheid van God. Ben je het daarmee eens? Wat zegt het over ons hart als we de hemel vooral zien als een plek zonder moeite?
5. Suggestie: De prediker roept op om fijngevoelig te zijn voor de pijnen van anderen, omdat je de zeeën niet kent waar je broeder of zuster doorheen gaat. Hoe kun je als gemeente concreet gestalte geven aan die fijngevoeligheid, juist in het licht van deze belofte?

Deze outline is automatisch gegenereerd op basis van de transcriptie van een Preek-opname en is bedoeld als persoonlijk studiehulpmiddel of gespreksaanzet, niet als officiële weergave van de preek. Wij kunnen niet garanderen dat de outline volledig, foutloos of theologisch representatief is.

Maak je eigen preekoutline op preksamenvatting.nl

Een dienst van Betermetjan.nl